

174.

**Rozporządzenie Ministra Zdrowia
Publicznego**

z dnia 3 marca 1922 r.

o częściowej zmianie art. 18 rozporządzenia z dnia 17 września 1920 r., w przedmiocie regulaminu nauki i służby w państwowych szkołach położnych na obszarach b. zaboru austriackiego.

Na zasadzie art. 2 punktu 15. i 16 Zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. № 63, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp pierwszy art. 18 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 17 września 1920 r. w przedmiocie regulaminu nauki i służby w państwowych szkołach położnych na obszarze b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 98 poz. 651) otrzymuje brzmienie następujące:

„Za egzamin ścisły uścić ma kandydatka takse 1.000 mk. pol. z czego każdy członek Komisji egzaminacyjnej otrzymuje po 200 mk. pol., reszta zaś taksy, po potrąceniu kosztu sporządzenia dyplomu wraz z należytością stemplową, przeznaczona jest na potrzeby szkoły”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa
Zdrowia Publicznego:

Chodźko

175.

**Rozporządzenie Ministra Przemysłu
i Handlu**

z dnia 7 marca 1922 r.

w przedmiocie opłat za legalizowanie wodomierzy i przyrządów do pomiaru przepływu spirytusu, dokonywane przez Urzędy Miar na terytorjum b. zaborów austriackiego i rosyjskiego.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211) zarządza się co następuje:

§ 1. Za legalizowanie wodomierzy pobiera się następujące opłaty zasadnicze:

za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 13 mm — 1200 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 15 mm — 1500 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 20 mm — 1800 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 25 mm — 2200 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 30 mm — 2500 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 40 mm — 3500 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 50 mm — 4500 mk., za wodomierze o średnicy przewodu (kaliber) 80 mm — 7000 mk.

§ 2. Za legalizowanie przyrządów do pomiaru przepływu spirytusu i ich części składowych pobiera się następujące opłaty zasadnicze:

za legalizowanie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu 25000 — mk.

za legalizowanie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu i zawartą w nim ilość absolutnego alkoholu 35000 — mk.

za oddzielną legalizację części składowych powyższych przyrządów mierniczych:

a) bębna mierniczego 20000 — mk.

b) pływaka 10000 — mk.

§ 3. Niezależnie od opłat zasadniczych, wymienionych w §§ 1 i 2, obowiązują zgłaszającego opłaty dodatkowe zgodnie z przepisami ogólnymi w tym przedmiocie, wyszczególnionymi w obowiązujących rozporządzeniach Ministra Przemysłu i Handlu o opłatach za czynności urzędów miar.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

176.

**Rozporządzenie Ministra Przemysłu
i Handlu**

z dnia 11 marca 1922 roku

o przedłużeniu terminu zgłaszania kotłów parowych do stowarzyszeń dozoru kotłów w Warszawie i w Poznaniu.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 31. maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303) oraz art. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 786) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 10 poz. 80) termin zgłaszania kotłów parowych do stowarzyszeń dozoru kotłów w Warszawie i w Poznaniu przedłuża się do dnia 30 kwietnia 1922 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski